

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей

Цей Закон визначає засади соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, а також членів їх сімей.

РОЗДІЛ I ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ

Стаття 1. Законодавство про соціальний і правовий захист осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України

1. Законодавство про соціальний і правовий захист осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії, базується на Конституції України і складається з цього Закону, законів України "Про національну безпеку України", "Про оборону України", "Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України", "Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях", "Про соціальний захист військовослужбовців та членів їх сімей", "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", "Про соціальні послуги" та інших нормативно-правових актів.

2. Якщо міжнародним договором України, згоду на обов'язковість якого надано Верховною Радою України, встановлено інші норми, ніж передбачені цим Законом, застосовуються норми, передбачені таким міжнародним договором.

Стаття 2. Сфера дії Закону

1. Дія цього Закону поширюється на:

1) громадян України, яких було позбавлено особистої свободи державою-агресором, її органами, підрозділами, формуваннями, іншими утвореннями у зв'язку із захистом державного суверенітету України, її незалежності, територіальної цілісності і недоторканності внаслідок збройної агресії проти України, які належать до складу сил безпеки і сил оборони України та до однієї з категорій осіб, визначених Женевською конвенцією про поводження з військовополоненими від 12 серпня 1949 року та Додатковим протоколом до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року;

2) громадян України, які є цивільними особами, що перебувають під захистом Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, яких було позбавлено особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України державою-агресором, її органами, підрозділами, формуваннями, іншими утвореннями під час перебування на тимчасово окупованих територіях України, або на території держави-агресора, або на території держав, які вчиняють заходи на підтримку збройної агресії проти України.

2. Дія цього Закону поширюється на іноземців та осіб без громадянства, які на момент позбавлення особистої свободи проходили в установленому законодавством України порядку військову службу у Збройних Силах України та інших військових формуваннях, утворених відповідно до законів України.

3. Дія цього Закону поширюється на членів сімей громадян України, стосовно яких у визначеному цим Законом порядку встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України.

4. Дія цього Закону не поширюється на осіб, стосовно яких після 20 лютого 2014 року набрав законної сили обвинувальний вирок суду України, вирок міжнародної судової установи, юрисдикція якої визнана Україною, за злочини проти основ національної безпеки України, громадської безпеки, миру, безпеки людства і міжнародного правопорядку, недоторканності державних кордонів та інші кримінальні правопорушення, вчинені в умовах збройного конфлікту на тимчасово окупованих територіях України або пов'язані зі збройною агресією проти України.

5. Для цілей цього Закону держава-агресор, її органи, підрозділи, формування, інші утворення означають державу, яка окупувала частину території України або яка вчиняє агресію проти України, визнану в установленому порядку державою-агресором або державою-окупантом, збройні формування такої держави, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих силовим відомствам держави-агресора, іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, створені, підпорядковані, керовані та фінансовані державою-агресором, а також окупаційною адміністрацією держави-агресора, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за

управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні державі-агресору самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

РОЗДІЛ II ПІДСТАВИ ТА ПОРЯДОК ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ З ПИТАНЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ФАКТУ ПОЗБАВЛЕННЯ ОСОБИ ОСОБИСТОЇ СВОБОДИ ВНАСЛІДОК ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ

Стаття 3. Прийняття рішень з питань встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України

1. Прийняття рішень з питань встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя, на основі положення, яке затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя.

2. Прийняття рішення щодо встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України є підставою для внесення інформації щодо такої особи вносяться до Єдиного реєстру осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України. Обсяг такої інформації та порядок її внесення до Єдиного реєстру осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України визначаються відповідно до положення, зазначеного в частині першій цієї статті.

Стаття 4. Підстави для встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України

1. Підставою для встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України відповідно до пункту 1 частини першої статті 2 є такі документи:

а) заява особи або її законного представника, або члена сім'ї особи, подана за зразком, встановленим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя;

б) один із таких документів:

довідка Міністерства оборони України, іншого центрального органу виконавчої влади, що здійснює керівництво військовим формуванням,

утвореним відповідно до закону України, або правоохоронного органу чи державного органу спеціального призначення з правоохоронними функціями, командира підрозділу Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, правоохоронних органів, державного органу спеціального призначення з правоохоронними функціями, оформлена за зразком та у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, про те, що військовослужбовець або інша особа, визначена пунктом 1 частини першої статті 2 цього Закону, перебуває (перебувала) в місцях несвободи внаслідок збройної агресії проти України, із зазначенням строку позбавлення особистої свободи, або інтернована у нейтральних державах;

документ, який підтверджує участь особи як члена добровольчого загону (формування) в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення, перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів, під час позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, із зазначенням строку перебування в місцях несвободи, або інтернована у нейтральних державах;

в) відповідні документи (довідки) щодо достовірності відомостей (інформації), наведених особою та/або стосовно особи, надані на запит центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя;

г) витяг з Єдиного державного реєстру досудових розслідувань щодо наявності (відсутності) відомостей про кримінальне провадження стосовно особи;

г) повідомлення органів сил безпеки та сил оборони стосовно особи.

2. Підставою для встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України відповідно до пункту 2 частини першої статті 2 є такі документи:

а) заява особи або її законного представника, або члена сім'ї особи, подана за зразком, встановленим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя;

б) документи, які підтверджують факт (факти) порушення норм Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року щодо заявника при його захопленні, незаконному затриманні, незаконному арешті, незаконному триманні, або іншим чином незаконному позбавленні особистої свободи державою-агресором, її органами, підрозділами і формуваннями, іншими утвореннями. Такими документами

можуть бути свідчення (заяви) не менше ніж трьох свідків про зазначені факти, підпис на яких за можливості має бути засвідчено нотаріально;

в) відповідні документи (довідки) щодо достовірності відомостей (інформації), наведених особою та/або стосовно особи, надані на запит центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя;

г) витяг з Єдиного державного реєстру досудових розслідувань щодо наявності (відсутності) відомостей про кримінальне провадження стосовно особи;

г) повідомлення органів сил безпеки та сил оборони стосовно особи.

3. Підставою для встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України відповідно до частини другої статті 2 є такі документи:

а) заява особи або її законного представника, або члена сім'ї особи, подана за зразком, встановленим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя;

б) довідка Міністерства оборони України, іншого центрального органу виконавчої влади, що здійснює керівництво військовим формуванням, утвореним відповідно до закону України, командира підрозділу Збройних Сил України, іншого утвореного відповідно до закону України військового формування, оформлена за зразком та у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, про те, що іноземець, особа без громадянства, визначена частиною другою статті 2 цього Закону, перебуває (перебувала) в місцях несвободи внаслідок збройної агресії проти України, із зазначенням строку позбавлення свободи, або інтернована у нейтральних державах, а також, що на момент позбавлення особистої свободи така особа проходила в установленому законодавством України порядку військову службу у Збройних Силах України та інших військових формуваннях, утворених відповідно до законів України;

в) відповідні документи (довідки) щодо достовірності відомостей (інформації), наведених особою та/або стосовно особи, надані на запит Комісії;

г) витяг з Єдиного державного реєстру досудових розслідувань щодо наявності (відсутності) відомостей про кримінальне провадження стосовно особи;

г) повідомлення органів сил безпеки та сил оборони стосовно особи.

4. Підставою для визнання членом сім'ї особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, відповідно до частини третьої статті 2 цього Закону є такі документи:

а) заява особи або її законного представника, або члена сім'ї особи, подана за зразком, встановленим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя;

б) рішення щодо встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, членом сім'ї якої є заявник;

в) відповідні документи (довідки), які підтверджують, що заявник відповідно до Сімейного кодексу України є членом сім'ї особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України;

г) відповідні документи (довідки) щодо достовірності відомостей (інформації), наведених особою, стосовно особи, надані на запит центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя;

г) витяг з Єдиного державного реєстру досудових розслідувань щодо наявності (відсутності) відомостей про кримінальне провадження стосовно особи;

д) повідомлення органів сил безпеки та сил оборони стосовно особи.

5. Забороняється вимагати подання від осіб додаткових документів, не передбачених частинами першою – четвертою цієї статті.

6. При розгляді заяв центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя, беруться до уваги інформація, відомості та/або дані, надані особою (заявником), її законним представником, іншою близькою особою, адвокатом чи іншим представником заявника за договором, рішення з відповідних питань міжнародної судової установи, юрисдикція якої визнана Україною, інша інформація, надана чи оприлюднена міжнародними, правозахисними та іншими організаціями.

У разі потреби центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя, заслуховує пояснення осіб, стосовно яких подані документи, та/або свідків, законного представника особи, іншої близької особи, адвоката чи іншого представника заявника, які надали до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя, свідчення, інформацію, відомості.

7. За результатами розгляду поданих заяв та документів з підстав, визначених частинами першою – четвертою цієї статті, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя, приймає рішення про встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, про визнання особи членом сім'ї особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, чи про відмову у визнанні факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України (частина перша статті 5 цього Закону), відмову у визнанні особи членом сім'ї особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України (частина друга статті 5 цього Закону).

При прийнятті рішення про встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя, встановлює дату початку строку позбавлення особи особистої свободи, а у разі звільнення особи з місць несвободи – дату її звільнення.

8. Рішення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя, про встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, про визнання особи членом сім'ї особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, скасовується зазначеним центральним органом виконавчої влади або судом у разі:

1) встановлення факту подання на розгляд центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя недостовірних відомостей, інформації та/або документів;

2) набрання після 20 лютого 2014 року стосовно такої особи законної сили обвинувальним вироком суду України, міжнародної судової установи, юрисдикція якої визнана Україною, за злочини проти основ національної безпеки України, громадської безпеки, миру, безпеки людства і міжнародного правопорядку, недоторканності державних кордонів та інші кримінальні правопорушення, вчинені в умовах збройного конфлікту на тимчасово окупованих територіях України або пов'язані зі збройною агресією проти України.

9. У разі скасування рішення про встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, про визнання особи членом сім'ї особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, кошти, виплачені особі згідно з цим Законом як грошова допомога, підлягають поверненню у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. У разі неповернення в добровільному порядку зазначених коштів їх стягнення здійснюється в судовому порядку.

10. Рішення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя, про відмову у визнанні факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України чи відмову у визнанні особи членом сім'ї особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, може бути оскаржене в судовому порядку.

11. Розгляд заяв осіб, стосовно яких після 20 лютого 2014 року органами досудового розслідування України здійснюється кримінальне провадження за злочини проти основ національної безпеки України, громадської безпеки, миру, безпеки людства і міжнародного правопорядку, недоторканності державних кордонів та інші кримінальні правопорушення, вчинені в умовах збройного конфлікту на тимчасово окупованих територіях України або пов'язані зі збройною агресією проти України, призупиняється за рішенням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя, на час здійснення розслідування та/або до набрання законної сили обвинувальним вироком суду України, міжнародної судової установи, юрисдикція якої визнана Україною.

12. Відмова у прийнятті або розгляді заяви, передбаченої цією статтею, забороняється.

Стаття 5. Підстави для відмови у визнанні факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, для відмови у визнанні особи членом сім'ї особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України

1. Підставами для відмови у визнанні факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України є:

1) документи щодо визнання факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України подано невстановленою особою або особою, позбавленою такого права (будь-якою іншою особою, окрім особи, позбавленої особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, або її законного представника, або члена сім'ї особи);

2) подано неповний перелік документів, передбачених цим Законом, або документи невстановленого зразка;

3) у поданих документах містяться неповні або недостовірні відомості про особу;

4) наявне попереднє рішення щодо відмови у визнанні факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, при тому, що воно не було оскаржене в судовому порядку або внаслідок оскарження судом було підтверджено законність відмови у визнанні факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України;

5) у Єдиному державному реєстрі судових рішень містяться відомості про судові рішення щодо невизнання факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України;

6) виявлені фактичні обставини щодо відсутності причинно-наслідкового зв'язку між вчиненням збройної агресії проти України та позбавленням особи особистої свободи;

7) набрання після 20 лютого 2014 року стосовно такої особи законної сили обвинувальним вироком суду України, міжнародної судової установи, юрисдикція якої визнана Україною, за злочини проти основ національної безпеки України, громадської безпеки, миру, безпеки людства і міжнародного правопорядку, недоторканності державних кордонів та інші кримінальні правопорушення, вчинені в умовах збройного конфлікту на тимчасово окупованих територіях України або пов'язані зі збройною агресією проти України;

8) документи подані особою з порушенням вимог цього Закону стосовно громадянства.

2. Підставами для відмови у визнанні особи членом сім'ї особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, є:

1) документи щодо визнання особи членом сім'ї особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, подано невстановленою особою або особою, позбавленою такого права;

2) відсутні документи, які підтверджують наявність сімейних (родинних) стосунків з особою, стосовно якої встановлено факт позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України;

3) відомості, зазначені у документах, є недостовірними, що підтверджено рішенням суду;

4) особа на момент звернення припинила сімейні стосунки з особою, стосовно якої встановлено факт позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, внаслідок розлучення або з інших підстав, визначених Сімейним кодексом України.

3. Прийняття рішення щодо відмови у визнанні факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, а також

щодо відмови у визнанні особи членом сім'ї особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, з підстав, не передбачених цієї статтею, забороняється.

4. Рішення щодо відмови у визнанні факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, а також про відмову у визнанні особи членом сім'ї особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, може бути оскаржене в судовому порядку.

Стаття 6. Єдиний реєстр осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України

1. Єдиний реєстр осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України (далі – Єдиний реєстр), – електронна база даних, призначена для реєстрації, зберігання, захисту, обробки, використання інформації про осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, членів сімей таких осіб.

2. Єдиний реєстр створюється для забезпечення:

1) внесення рішень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя, про встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, про визнання особи членом сім'ї особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України;

2) обліку осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, членів сімей таких осіб;

3) реалізації особами, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, членами сімей таких осіб, права на соціальний і правовий захист, передбачений цим Законом;

4) адміністрування потреб осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, членів сімей таких осіб.

Єдиний реєстр за згодою особи, персональні дані якої обробляються, може містити й іншу інформацію, яка має значення для підтвердження факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, а також для надання такій особі правового та соціального захисту.

3. Сукупність відомостей про фізичних осіб (персональних даних), що містяться в Єдиному реєстрі, є інформацією з обмеженим доступом. Оброблення таких відомостей здійснюється із дотриманням вимог Закону України "Про захист персональних даних".

Дані Єдиного реєстру використовуються з дотриманням вимог законів України "Про інформацію" та "Про захист персональних даних" для

забезпечення реалізації особами, визначеними статтею 2 цього Закону, соціального і правового захисту, передбаченого цим Законом та іншими законодавчими актами.

4. Центральні та місцеві органи виконавчої влади, інші державні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування безоплатно надають інформацію, необхідну для формування та актуалізації Єдиного реєстру.

5. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя, є відповідальним за забезпечення формування і ведення Єдиного реєстру та є його розпорядником.

6. Порядок створення, ведення, доступу до відомостей Єдиного реєстру та їх використання, порядок одержання інформації з інших реєстрів та інформаційних баз даних щодо фізичних осіб для внесення відомостей до Реєстру визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 7. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя:

1) здійснює розгляд питань щодо встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України;

2) приймає заяви та документи, організовує надсилання запитів для отримання, перевірки або уточнення інформації, необхідної для прийняття рішень з питань, встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України;

3) приймає рішення з питань, встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України;

4) забезпечує ведення Єдиного реєстру осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України;

5) здійснює інші повноваження щодо забезпечення соціального і правового захисту прав осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, членів сімей таких осіб, визначені цим та іншими законами України.

РОЗДІЛ III ГАРАНТІЇ СОЦІАЛЬНОГО І ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ ОСІБ, СТОСОВНО ЯКИХ ВСТАНОВЛЕНО ФАКТ ПОЗБАВЛЕННЯ ОСОБИСТОЇ СВОБОДИ ВНАСЛІДОК ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ ПРОТИ

УКРАЇНИ, ТА ЧЛЕНІВ ЇХ СІМЕЙ

Стаття 8. Грошова допомога особам, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, членам сімей таких осіб

1. Державна грошова допомога надається особі, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, або членам її сім'ї під час перебування такої особи в місцях несвободи, залежно від строку перебування в місцях несвободи:

- 1) до одного року – п'ятдесят тисяч гривень;
- 2) від одного до двох років – сто тисяч гривень;
- 3) від двох до трьох років – двісті тисяч гривень;
- 4) від трьох до чотирьох років – триста тисяч гривень;
- 5) від чотирьох до п'яти років – чотириста тисяч гривень;
- 6) від п'яти до шести років – п'ятсот тисяч гривень;
- 7) від шести до семи років – шістсот тисяч гривень;
- 8) від семи і більше років – сімсот тисяч гривень.

Порядок виплати такої допомоги встановлюється на відповідний рік Кабінетом Міністрів України.

2. Одноразова державна грошова допомога надається особам, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення. Розмір такої допомоги встановлюється на відповідний рік Кабінетом Міністрів України, але не може бути меншим п'ятдесяти тисяч гривень на одну особу, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України.

3. Одноразова державна грошова допомога у разі загибелі (смерті) особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, смерть якої настала під час перебування такої особи в місцях несвободи, або смерті особи, звільненої з місць несвободи, протягом року після її звільнення, якщо смерть настала внаслідок поранення, контузії, каліцтва, захворювання, нещасного випадку, пов'язаних з перебуванням такої особи в місцях несвободи, надається членам сім'ї, батькам чи утриманцям загиблої (померлої) особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України. Розмір такої допомоги встановлюється на відповідний рік Кабінетом Міністрів України, але не може бути меншим ста тисяч гривень.

Члени сім'ї та батьки загиблої (померлої) особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, визначаються відповідно до Сімейного кодексу України, а утриманці – відповідно до Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування".

Якщо особа має право на одноразову державну грошову допомогу у разі загибелі (смерті) особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення

особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, а також на виплату одноразової грошової допомоги відповідно до інших законів України, виплата одноразової грошової допомоги надається за однією з підстав за вибором такої особи.

4. Порядок призначення допомог, передбачених цією статтею, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

5. Особі, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, або членам її сім'ї за рішенням виконавчого органу сільської, селищної, міської ради може надаватися грошова допомога за рахунок місцевого бюджету. Надання грошової допомоги за рахунок місцевого бюджету не є підставою для припинення (призупинення) виплат, передбачених частинами першою – третьою цієї статті.

Стаття 9. Медична та реабілітаційна, у тому числі психологічна, допомога, санаторно-курортне лікування осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення

1. Особам, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення надаються:

1) медична, реабілітаційна, у тому числі психологічна, допомога, соціальна та професійна адаптація в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

2) соціальний супровід, соціальні послуги, у тому числі влаштування до соціальних закладів (установ) у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

3) відновлювальні (постізоляційні, реінтеграційні) заходи, заходи з адаптації, підтримки, супроводу в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Особа, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після звільнення має право на пільгове забезпечення санаторно-курортним лікуванням або одержання компенсації повної вартості самостійного санаторно-курортного лікування в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 10. Правовий захист осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України

1. Особам, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, гарантується повне відшкодування витрат на професійну правову допомогу, що надавалася таким особам для захисту їх прав і законних інтересів, у порядку та розмірах, що встановлюються Кабінетом Міністрів України.

2. Особи, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої

свободи внаслідок збройної агресії проти України, мають право на безоплатну вторинну правову допомогу на час позбавлення особистої свободи та після звільнення у зв'язку із захистом прав і законних інтересів, порушених через позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України.

Стаття 11. Забезпечення житлом для тимчасового проживання осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення

1. Особи, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення мають першочергове право на забезпечення жилими приміщеннями з фондів житла для тимчасового проживання. Жилі приміщення з фондів житла для тимчасового проживання надаються громадянам за умови, що для них таке житло є єдиним місцем проживання.

Порядок надання в тимчасове користування житлових приміщень з фондів житла для тимчасового проживання встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. Дія цієї статті не поширюється на осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, з числа військовослужбовців, право на забезпечення житлом (поліпшення житлових умов) яких передбачено Законом України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей".

Стаття 12. Забезпечення реалізації трудових прав осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України

1. За особою, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, зберігається місце роботи (посада) упродовж усього періоду позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, а також протягом шести місяців з дня звільнення, у разі проходження такою особою заходів з медичної, реабілітаційної, у тому числі психологічної, допомоги, санаторно-курортного лікування, інших відновлювальних (постізоляційних, реінтеграційних) заходів у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

2. До страхового стажу особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, зараховується фактичний строк позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України.

Стаття 13. Забезпечення реалізації прав осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення на пенсійне забезпечення, загальнообов'язкове державне соціальне страхування

1. Для осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення реалізація прав на пенсійне забезпечення, загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття, у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, здійснюється відповідно до законодавства України.

2. Особа пенсійного віку, особа з інвалідністю з числа осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення мають право на отримання пенсії, допомоги, послуг відповідно до законодавства України.

3. Особа, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після її звільнення має право на забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації відповідно до законодавства в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

4. Особа, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після її звільнення має право на отримання матеріального забезпечення, страхових виплат та послуг за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, безпосередньо в органах Фонду соціального страхування України.

Стаття 14. Відстрочення платежів за зобов'язаннями осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України

1. Особи, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, на час позбавлення особистої свободи та протягом шести місяців після звільнення звільняються від обов'язку виконання зобов'язань, а також від нарахування та сплати (передання) неустойки (штрафу, пені) за порушення зобов'язань. Після звільнення такі особи мають право на проведення реструктуризації їх заборгованості.

Дружина (чоловік) особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, також мають право на проведення реструктуризації їх заборгованості за кредитами перед банками, іншими фінансовими установами.

РОЗДІЛ IV ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 15. Фінансування витрат, пов'язаних з введенням в дію цього Закону

Фінансування витрат, пов'язаних із введенням в дію цього Закону, здійснюється за рахунок коштів державного та місцевого бюджетів.

Стаття 16. Відповідальність посадових осіб і громадян

Посадові особи і громадяни, винні в порушенні законодавства про засади соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей, несуть відповідальність згідно із законами України.

РОЗДІЛ V ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2022 року.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) Кодекс законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375 із наступними змінами) доповнити статтею 119-1 такого змісту:

"Стаття 119-1. Гарантії для працівників, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України

За особою, стосовно якої згідно із Законом України "Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей" встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, зберігається місце роботи (посада) упродовж усього періоду позбавлення свободи, а також протягом шести місяців з дня звільнення у разі проходження такою особою заходів з медичної, реабілітаційної, у тому числі психологічної, допомоги, санаторно-курортного лікування, інших відновлювальних (постізоляційних, реінтеграційних) заходів у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України";

2) частину першу статті 132² Житлового кодексу Української РСР (Відомості Верховної Ради УРСР, 1983 р., додаток до № 28, ст. 573, із наступними змінами) доповнити словами "а також особи, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення";

3) пункт 1 статті 11 Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей" (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190 із наступними змінами) доповнити абзацом такого змісту:

"Особи, стосовно яких згідно із Законом України "Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей" встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, з числа військовослужбовців, учасників бойових дій та прирівняних до них осіб, після їх звільнення обов'язково проходять відновлювальні (постізоляційні, реінтеграційні) заходи, заходи з адаптації, підтримки (супроводу)";

4) частину першу статті 9 Закону України "Про відпустки" (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 2, ст. 4 із наступними змінами) після

пункту 6 доповнити новим пунктом такого змісту:

"7) час, коли працівник, стосовно якого згідно із Законом України "Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей" встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, фактично не працював у зв'язку з позбавленням особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, але за ним зберігалось місце роботи (посада) і йому не виплачувалася заробітна плата".

У зв'язку з цим пункт 7 вважати пунктом 8;

5) пункт "б" частини першої статті 34 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст.170 із наступними змінами) доповнити підпунктами 18 – 20 такого змісту:

"18) надання особі, стосовно якої згідно із Законом України "Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей" встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, або членам сім'ї такої особи грошової допомоги, передбаченої частиною п'ятою статті 8 Закону України "Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей";

19) сприяння зайнятості осіб, стосовно яких згідно із Законом України "Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей" встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення, організація їх професійної підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації;

20) забезпечення житлом для тимчасового проживання осіб, стосовно яких згідно із Законом України "Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей" встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України";

б) частину першу статті 23 Закону України "Про місцеві державні адміністрації" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20–21, ст. 190 із наступними змінами) доповнити пунктом 13 такого змісту:

"13) здійснює заходи для забезпечення соціального і правового захисту осіб, стосовно яких згідно із Законом України "Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей" встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України";

7) частину першу статті 22 Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття" (Відомості Верховної

Ради України, 2000 р., № 22, ст.171 із наступними змінами) після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

"позбавлення особистої свободи особи, стосовно якої згідно із Законом України "Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей" встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України";

У зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом восьмим;

8) у Законі України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49–51, ст. 376 із наступними змінами):

частину першу статті 11 доповнити пунктом 15 такого змісту:

"15) громадяни України, стосовно яких згідно із Законом України "Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей" встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України";

частину шосту статті 20 доповнити абзацом такого змісту:

"За осіб, зазначених у пункті 15 статті 11 цього Закону, страхові внески за весь період позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України та протягом шести місяців після звільнення сплачуються в порядку і строки, визначені Кабінетом Міністрів України, за рахунок коштів державного бюджету";

частину першу статті 24 доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

"Для осіб, стосовно яких згідно із Законом України "Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей" встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, період позбавлення особистої свободи зараховується до страхового стажу для призначення пенсії за віком, а також до страхового стажу роботи із шкідливими умовами, який дає право на призначення пенсії на пільгових умовах і у пільгових розмірах";

9) у пункті 9-8 розділу VIII "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2–3, ст. 11 із наступними змінами):

абзац перший викласти в такій редакції:

"9-8. Платники єдиного внеску, визначені статтею 4 цього Закону, з числа осіб, стосовно яких згідно із Законом України "Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України" встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, якщо вони не є роботодавцями, звільняються за заявою члена сім'ї або платника єдиного внеску, після його звільнення та/або після закінчення

його лікування (реабілітації), від виконання обов'язків, визначених частиною другою статті 6 цього Закону, сплати недоїмки з єдиного внеску, пені та штрафів за її несплату на весь період позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України та протягом шести місяців після звільнення";

доповнити пункт абзацом такого змісту:

"За осіб, зазначених в абзаці першому цього пункту, єдиний внесок за весь період позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України та протягом шести місяців після їх звільнення сплачується в розмірі, порядку і строки, визначені Кабінетом Міністрів України, за рахунок коштів державного бюджету";

10) частину першу статті 14 Закону України "Про безоплатну правову допомогу" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 51, ст. 577 із наступними змінами) доповнити пунктом 15 такого змісту:

"15) особи, стосовно яких згідно із Законом України "Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей" встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, – на всі види правових послуг, передбачених частиною другою статті 13 цього Закону, на час позбавлення особистої свободи та після звільнення у зв'язку із захистом прав і законних інтересів, порушених через позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України";

1) у Законі України "Про зайнятість населення" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 24, ст. 243 із наступними змінами):

частину першу статті 14 доповнити пунктом 10 такого змісту:

"10) особи, стосовно яких згідно із Законом України "Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей" встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення";

частину першу статті 30 після абзацу п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"5) особи, стосовно яких згідно із Законом України "Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей" встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення".

У зв'язку з цим абзац шостий вважати абзацом сьомим;

12) пункт 3 частини першої статті 20 Закону України "Про Кабінет Міністрів України" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 13, ст. 222 із наступними змінами) доповнити абзацом такого змісту:

"забезпечує соціальний і правовий захист осіб, стосовно яких згідно із Законом України "Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної

агресії проти України, та членів їх сімей" встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України";

13) у Законі України "Про виконавче провадження" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542 із наступними змінами):

частину четверту статті 19 доповнити абзацом такого змісту:

"Зазначені вимоги не застосовуються щодо осіб, стосовно яких згідно із Законом України "Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей" встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України";

частину першу статті 34 доповнити пунктом 15 такого змісту:

"15) позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, що встановлюється згідно із Законом України "Про основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їх сімей";

статтю 35 доповнити частиною дев'ятою такого змісту:

"9. У випадку, передбаченому пунктом 15 частини першої статті 34 цього Закону, виконавець зупиняє вчинення виконавчих дій на час позбавлення особи особистої свободи та протягом шести місяців після звільнення такої особи".

3. Особи, стосовно яких у порядку, установленому до набрання чинності цим Законом, прийнято рішення про встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, члени сімей таких осіб мають право на соціальний і правовий захист, передбачений цим Законом.

4. Рішення щодо встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, прийняті в порядку, установленому до набрання чинності цим Законом, та інформація про осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, членів сімей таких осіб за згодою таких осіб, наданою в порядку, визначеному законодавством, вносяться до Єдиного реєстру осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України.

5. Якщо до набрання чинності цим Законом особою, стосовно якої відповідно до цього Закону встановлено факт позбавлення особистої свободи, або членом сім'ї такої особи отримано в поточному календарному році грошову допомогу згідно з Порядком використання коштів, передбачених у державному бюджеті на здійснення заходів щодо захисту і забезпечення прав та свобод осіб, які позбавлені (були позбавлені) особистої свободи незаконними збройними формуваннями, окупаційною адміністрацією та/або органами влади Російської Федерації з політичних мотивів, а також у зв'язку з громадською, політичною або професійною діяльністю таких осіб, підтримки зазначених осіб та членів їх сімей, заходів з реінтеграції населення тимчасово

окупованих територій, здійснення виплат державних стипендій імені Левка Лук'яненка, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 18 квітня 2018 року № 328, право на отримання щорічної державної грошової допомоги, передбаченої частиною першою статті 8 цього Закону, виникає у такої особи або члена сім'ї такої особи з 1 січня наступного року.

6. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Геращенко Ірина Володимирівна
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B0400000085452F00DBF38F00
Дійсний до: 05.02.2023 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 188д9/1-2021/308374 від 05.10.2021

664176